

100% Jordi Cuixart

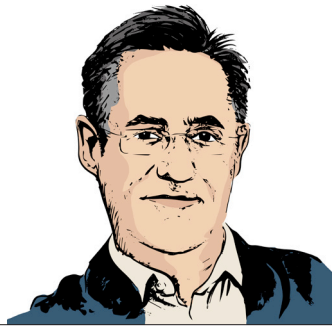
La presó no ha vençut Jordi Cuixart: té la mateixa empena, determinació, somriure i brillantor d'ulls de sempre. Encomana entusiasme, com sempre

A finals de juliol he pogut, finalment, visitar un dels presos polítics, després que hagin fracassat a Madrid totes les gestions fetes fins ara amb altres eurodiputats. A Lledoners (Sant Joan de Vilatorrada, Bages) he pogut abraçar i parlar amb Jordi Cuixart i espero, en les properes setmanes, visitar els altres presos. La Generalitat, com la majoria de governs europeus, facilita visites de parlamentaris sense que retallin hores a famílies i advocats.

A la presó hi he trobat un home en pau, convençut del que va fer la tardor passada, disposat a fer front a tots els càrrecs de violència inventats que li imputa l'Estat espanyol. Disposat també a aprofitar el judici per denunciar, davant dels mitjans de tot el món, la repressió violenta de l'Estat del moviment cívic i pacífic més important i persistent de la història moderna d'Europa: el que vol aconseguir l'autodeterminació de Catalunya.

Vaig poder lliurar a en Jordi el número 45 de la revista del Cercle de Belles Arts de Lleida, presentat el dia abans al CCCB i titulat *Presos polítics a l'Espanya contemporània*. A la presentació hi havia la Txell Bonet, companya còmplice d'en Jordi, i el fill de tots dos, l'Amat. Hi havia també Tàxos Benet, Xavier Antich, Albert Velasco i altres personalitats.

La presó és una limitació de la llibertat tan brutal que fa valorar cada petit detall com a extraordinari. Aquell dia a la tarda visitaven la presó el director de cinema Marc Recha i l'actor Sergi López, per mostrar i comentar la seva pel·lícula *La vida lliure*: tot un esdeveniment esperat amb candelletes pels presos.

RAMON
TREMOSA

En Jordi diu que hem subestimat la capacitat i la tradició repressiva de l'Estat espanyol, ara malauradament actualitzada, i que al sobiranisme català li ha mancat unió i unitat dins de la seva pluralitat. Veu un futur a curt termini complicat, però un mitjà termini amb opcions de victòria, atesa la nul·la capacitat i voluntat reformista de l'Estat espanyol.

Vaig conèixer Cuixart al 2005: jo havia publicat *L'espòli fiscal* i un dia es va presentar al meu despatx de la UB: "Com et puc ajudar a difondre el teu llibre?" Al cap de poc vaig estrenar pàgina web, on penjava articles i entrevistes als diaris i també àudios i vídeos. En aquella època un conseller de la Generalitat em va dir: "No veus que tot va molt bé, noi? Aquest llibre teu mai no interessarà a ningú". Internet ha estat clau per difondre informacions que fins fa

poc censuraven fàcilment els mitjans tradicionals: sense les xarxes socials el procés no hauria arribat pas tan lluny.

Vaig descobrir llavors el Jordi Cuixart empresari i el vaig entrevistar al meu llibre *Catalunya, país emergent* (Edicions Tres i Quatre, 2008), en què volia explicar l'economia d'un país que s'obria al món amb força: gràcies a les exportacions Catalunya ha sortit més ràpidament de la greu crisi econòmica i financera de fa deu anys. L'any 2000 el 60% de les exportacions catalanes anaven a Espanya i el 40%, a la resta del món. Al 2017 la proporció s'ha invertit: un 35% contra un 65%!

El referèndum i la independència potser trigaran anys encara, però d'aquí pocs mesos podem tenir líders polítics i civils innocents condemnats a llargues penes de presó. En un estat on centenars de corruptes gaudeixen amb impunitat del que han robat, gent honesta i innocent pot ser condemnada per una falsa violència escandalosament inventada. Diria que una majoria creixent de catalans no estan disposats a empassar-s'ho i diria que no hi haurà normalitat política a Catalunya mentre duri aquest escàndol.

Si Pedro Sánchez vol superar la mediocritat de Zapatero i Rajoy, només pot decretar l'alliberament dels presos, el retorn dels exiliats i l'anul·lació de totes les causes. En Jordi Cuixart a la presó ens recorda el deure de treballar per deixar als nostres fills un país millor: si ens empassem la seva presó, la propera generació de catalans serà més a prop de Turquia que de Dinamarca.

Eurodiputat independent pel PDeCAT